

komme igeniém uden at faa flere Lærerkræfter. Ministeren har altsaa ved Ændringsforslag Nr. 74 foreslaaet, at der foreløbig for 3 Aar ansættes en Docent mere.

Finansudvalget har ikke været tilstrækkelig overbevist om, at den ny Ordning virkelig vilde kræve et saadant forøget Arbejde, at det ikke kunde udføres af de forhaandenværende Lærerkræfter. Naar Finansudvalget har tvivlet om Nødvendigheden af at antage flere Lærere, ligger det noget i, at det ikke har kunnet undgaa Finansudvalgets og ogsaa andres Opmærksomhed, at en Del af de juridiske Professorer have ikke saa lidt Beskæftigelse uden for deres Gerning som Lærere ved Universitetet eller uden for deres Fag som Videnskabsmænd. Finansudvalget har ment, at man med nogen Ret kunde forlange af Professorerne, at det, for saa vidt det ikke er nødvendigt for dem at dyrke deres Fag rent videnskabeligt — og det skal indrømmes, at det maa de have Ret til — er deres Hovedopgave at være Lærere for de juridisk studerende, medens det maa komme i anden Række, hvorvidt de kunne faa Tid og Lejlighed til ogsaa at beskæftige sig med noget, som ligger uden for deres Fag som Lærere og Professorer ved Universitetet. Finansudvalget har derfor ment, at man med nogen Ret kunde forlange, at de, naar der nu kræves et større Arbejde, først maatte opgive de Stillinger og Beskæftigelser, de maatte have uden for Universitetet, inden der kunde blive Tale om at ansætte ny og flere Lærerkræfter. Finansudvalget har alligevel ikke turdet sige rent ud nej til Ansættelse af denne Docent mere, thi det er jo klart, at det allerede for de fagkyndige kan være vanskeligt at sige, hvor meget mere Arbejde der vil kræves i Anledning af den ny Eksamensordning, og det er selvfølgelig endnu langt vanskeligere for os i Finansudvalget, der ikke, i alt Fald ikke alle, ere særlig fagkyndige paa det Omraade, bestemt at sige, at det godt kunde udføres med de tilstedeværende Kræfter. Som Følge deraf ere vi gaaede ind paa at ansætte denne Docent for et Aar. Vi haabe da, at det i Løbet af dette Aar skal blive mere klart, om den ny Ordning har medført, at de nuværende Professorer og Docenter virkelig have faaet et saa forøget Arbejde, at der er Grund til at fortsætte med Ansættelsen af en Docent mere. Jeg gaar ud fra, at der ved det kommende Aars Finanslovbehandling vil blive forlangt Oplysning om, i hvor mange Timer der er holdt

Forelæsninger og Øvelser paa Laboratoriet o. s. v. af Lærere og Professorer, saaledes at det kommende Finansudvalg vil være i Stand til bedre end vi at bedømme, om der virkelig er Grund til at have denne Docent fremdeles, som altsaa, for saa vidt Underændringsforslaget bliver vedtaget, vil blive ansat foreløbig paa et Aar.

I Forbindelse med Omtalen af disse to Ændringsforslag maa jeg maaske nævne, at der uden for Udvalgets Liste er stillet et Ændringsforslag af den højtærede Minister, som er tiltraadt af Udvalget, og som gaar ud paa, at de 2,000 Kr., som den nuværende Professor Grundtvig har haft som Honorar for sine Øvelser og Forelæsninger, skal kunne benyttes i samme Øjemed til en anden yngre Videnskabsmand. Finansudvalget har tiltraadt det, det er ganske vist lidt uden for Reglen, for saa vidt den paagældende Konto hedder: „til bestemte Personer“, og der her altsaa ikke er nævnt nogen bestemt Person, men efter Omstændighederne kan det maaske vanskeligt lade sig gøre at sige allerede nu, hvem den Mand skulde være. Og vi have heller ikke haft særlige Betæneligheder ved at sige, at Pengene kunne anvendes i samme Øjemed, og saa overlade til Ministeren at finde Manden, saa jeg kan ogsaa paa Udvalgets Vegne anbefale dette Ændringsforslag til Tinget. De øvrige Ændringsforslag under Universitetet det er for Resten kun to foruden dem, jeg har omtalt, ere Understøttelser, og dem finder jeg ingen Anledning til at omtale.

Under Kommunitetet er der kun et Ændringsforslag under Nr. 78, og det gaar ud paa at yde Professor Finsen en Understøttelse af 10,000 Kr. aarligt i 3 Aar til fortsatte Forsøg med Lysets Anvendelse ved medicinske og kirurgiske Sygdomme. Jeg finder Anledning til at gøre opmærksom paa, at det jo ikke maa forveksles med de 25,000 Kr., der gives — for Resten under Justitsministeriet — til Finsens Lysinstitut, og som gives, for at der kan gives Moderation i Betalingen for Behandlingen af Lupuspatienter. Disse 10,000 Kr., som skulde tages af Kommunitetets Midler, og som Følge deraf ikke blive en direkte Udgift for Statskassen, ere en Understøttelse til Professor Finsen, for at han kan fortsætte sine Arbejder, angaaende hvilken medicinsk Virkning Lyset kan have paa de forskellige Sygdomme. Jeg antager ikke, jeg behøver at udtale nogen Anbefaling; det er jo kendt, hvor energisk Professor Finsen har arbejdet paa det Felt, ligesom ogsaa den Berømmelse, han har vundet sig